

standig større og større Frihed til at udføre visse Arbejder, saaledes at der tilsidst ikke er anden Forskjel mellem dem og de frie Arbejdere, end at hine hver Aften maae møde og være i et Rum, hvor de ere under Tilsyn. Alt dette forekommer mig at afgive Grunde til, ikke nu at affkære Afgjørelsen af Lovudkastet; vi skulle lade Udcastet staae, vi skulle lade Plancen ligge der, og efterhaanden som Regjeringen og vi selv komme til Erkjendelse af, at det rette Dieblis til Afgjørelsen er kommen, skulle vi bevilge Midlerne dertil og skride fremad. Jeg skal derfor meget tilraade Thinget at gaae ind paa Lovudkastet, saaledes som det foreligger, og ikke gaae ind paa noget af de Endringsforslag, som af det ærebe Fleertal ere foreslaaede i en ellers smuk Hensigt.

**Justitsministeren:** Jeg kan ikke andet end ansee det for hensigtsmæssigt, at § 3 i Loven af 19de Februar d. A. kommer til at træde i Virksomhed igjennem Vedtagelsen af § 2 i det nu foreliggende Lovudkast. Den Hovedgrund, der er bleven anført fra Fleertallets Side, er Hensynet til Antallet af de Forbrydere, der kunne antages at finde Ophold i Straffeanstalterne, idet man har gjort Regning paa, at det vil komme til at synke meget ned. Som den ærebe Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) bemærkede, vil Spørgsmaalet herom for endeel komme til at bevæge sig paa Gætningens Gebeet, uagtet han troede, at der var Sandsynlighed for, at en saadan Forringelse i Talforholdet vilde finde Sted. Jeg indrømmer gjerne, at der er Rime- lighed for, at der, ialtsald for en Tid, under visse Forudsætninger, navnlig naar den nye Straffelov træder i Kraft, vil indtræde en saadan Forringelse; men det er altid usikkert, det er altid uvist, om den Forringelse, som kan indtræde ved mildere Straffebestemmelser, vil komme til at staae i et tilsvarende Forhold til den stigende Befolkning, til den større Udvikling, der saa let medfører, at ogsaa Forbrydernes Antal kommer til at stige. Medens imidlertid dette er usikkert, er der een Ting, som er sikker, og det er, at Bestaffenheden af de nuværende Bygninger i Straffeanstalten paa Christianshavn er en saadan, at det ikke længer kan vedblive

at være, saaledes som det nu er; det er ogsaa vist, at Deconomibygningerne der og hvad dertil slutter sig ere saaledes beskafne, at der er en paatrængende Nødvendighed til at faae Forholdet ordnet. Men naar der saaledes ligeoverfor noget Usikkert staaer Omstændigheder, der ere givne som aldeles visse, troer jeg, at der deri ligger en stærk Opfordring til at faae det Arbejde iværksat, som udgjør Slutstenen i Ordningen af Fængelsvæsenet hos os. — Jeg har ikke Noget at sige til den udførlige Fremstilling, som den ærebe Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gav af de Forhold, som maae komme i Betragtning ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, og jeg har den fulde Overbeviisning, at den varme anbefaling, hvormed han ledfagede Regjeringens Ud- kast, ogsaa vil komme til at sikre det Antagelse af det høitærebe Thing, netop paa Grund af Indholdet af de Bemærkninger, hvorpaa han støttede sin anbefaling, som forekom mig at være af den Natur, at de i og for sig afgive et talende Vidnesbyrd om Lovudkastets Hensigts- mæssighed.

**H. S. Kayser:** Af den ærebe Justits- ministers Foredrag ligesom ogsaa af den Ud- talelse, vi have hørt af den ærebe Rigsdags- mand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), maatte man antage, at Fleertallet ved det Forslag, det har stillet, vilde standse Justits- ministeriet i en Opførelse af nye Fængsler, der ellers vilde finde Sted i den nærmeste Frem- tid, og dog er Intet mindre Tilfældet end netop dette. Der er to Kjendsgjerninger, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede det ærebe Things Opmærksomhed. Den ene er nemlig den, at det ved Loven af 19de Februar d. A. er fast- sat, at der paa Christianshavn skal opføres et Fængsel for 300 mandlige Fanger med Dag- og Natceller samt fælles Soverum, den anden er, at det fremgaer af Lovudkastets Motiver, at der aldeles ikke vil blive rørt ved dette Fængsel i det forestaaende Finantsaar; om det derfor i den foreliggende Lov ikke blev nærmere bestemt, i hvilket Forhold Dag- og Natcellerne skulle staae til hinanden, vilde dette hverken standse eller fremsthynde Sagens Afgjørelse. Der kan her heller ikke være Spørgsmaal om